

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Austrian Airlines AG

κατά

TW

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 5, παράγραφος 1, στοιχείο α', και το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 295/91,

έχουν την έννοια ότι:

η πτήση επαναπατριsmού η οποία έχει οργανωθεί από κράτος μέλος στο πλαίσιο μέτρου προξενικής συνδρομής, κατόπιν ματαίωσης πτήσεως, δεν συνιστά «μεταφορά [με άλλη πτήση], υπό συγκρίσιμες συνθήκες μεταφοράς, στον τελικό του προορισμό», κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού, την οποία ο πραγματικός αερομεταφορέας πρέπει να προσφέρει στον επιβάτη του οποίου η πτήση ματαιώθηκε.

- 2) Το άρθρο 8, παράγραφος 1, του κανονισμού 261/2004

έχει την έννοια ότι:

επιβάτης ο οποίος, κατόπιν ματαίωσης της πτήσης επιστροφής του, εγγράφεται ο ίδιος σε πτήση επαναπατριsmού, οργανωθείσα από κράτος μέλος στο πλαίσιο μέτρου προξενικής συνδρομής, και υποχρεούται να καταβάλει για τον λόγο αυτόν στο κράτος μέλος υποχρεωτική συμμετοχή στις δαπάνες δεν έχει έναντι του πραγματικού αερομεταφορέα δικαίωμα επιστροφής των δαπανών αυτών βάσει του ως άνω κανονισμού.

Αντιθέτως, ο επιβάτης αυτός μπορεί να υποστηρίξει, ενώπιον εθνικού δικαστηρίου, ότι ο πραγματικός αερομεταφορέας δεν εκπλήρωσε, αφενός, την υποχρέωσή του να επιστρέψει το αντίτιμο του εισιτηρίου στην τιμή αγοράς του, για το μέρος ή τα μέρη του ταξιδιού που δεν πραγματοποιήθηκαν εφόσον η πτήση δεν εξυπηρετεί πλέον κανένα σκοπό σε σχέση με το αρχικό σχέδιο ταξιδιού, και, αφετέρου, την υποχρέωσή του να παράσχει βοήθεια, συμπεριλαμβανομένης της υποχρέωσής του για παροχή πληροφοριών, σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 1, του κανονισμού, προκειμένου ο επιβάτης να λάβει αποζημίωση από τον πραγματικό αερομεταφορέα. Ωστόσο, η αποζημίωση αυτή θα πρέπει να περιορίζεται μόνο στο ποσό το οποίο, λαμβανομένων υπόψη των συγκεκριμένων περιστάσεων κάθε περίπτωσης, αποδεικνύεται απαραίτητο, κατάλληλο και εύλογο προκειμένου να καλυφθεί η παράλειψη του πραγματικού αερομεταφορέα.

(¹) EE C 191 της 10.5.2022.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 8ης Ιουνίου 2023 [αίτηση του Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Prestige and Limousine, SL κατά Área Metropolitana de Barcelona, Asociación Nacional del Taxi (Antaxi), Asociación Profesional Elite Taxi, Sindicat del Taxi de Catalunya (STAC), Tapoca VTC1 SL, Agrupació Taxis Companys

(Υπόθεση C-50/21 (¹), Prestige and Limousine)

[Προδικαστική παραπομπή – Άρθρο 49 ΣΛΕΕ – Άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ – Υπηρεσία μισθωμένων οχημάτων με οδηγό (ΜΟΟ) – Καθεστώς αδειοδότησης που περιλαμβάνει τη χορήγηση άδειας για την παροχή υπηρεσιών αστικών και υπεραστικών μεταφορών στο σύνολο της εθνικής επικράτειας και, στη συνέχεια, τη χορήγηση δεύτερης άδειας εκμετάλλευσης για την παροχή υπηρεσιών αστικών μεταφορών σε μητροπολιτική περιοχή – Περιορισμός του αριθμού των αδειών παροχής υπηρεσιών ΜΟΟ στο ένα τριακοστό των αδειών παροχής υπηρεσιών ταξί]

(2023/C 261/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Superior de Justicia de Cataluña

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Prestige and Limousine, SL

κατά

Área Metropolitana de Barcelona, Asociación Nacional del Taxi (Antaxi), Asociación Profesional Elite Taxi, Sindicat del Taxi de Catalunya (STAC), Tapoca VTC1 SL, Agrupació Taxis Companys

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ δεν αντιτίθεται σε κανονιστική ρύθμιση η οποία εφαρμόζεται σε αστική περιοχή και προβλέπει, αφενός, ότι, για την άσκηση της δραστηριότητας παροχής υπηρεσιών ΜΟΟ στην εν λόγω περιοχή, απαιτείται ειδική άδεια, πέραν της εθνικής άδειας που απαιτείται για την παροχή αστικών και υπεραστικών υπηρεσιών ΜΟΟ, και, αφετέρου, ότι ο αριθμός των αδειών παροχής των εν λόγω υπηρεσιών περιορίζεται στο ένα τριακοστό των αδειών παροχής υπηρεσιών ταξί που έχουν χορηγηθεί για την ίδια περιοχή, εφόσον τα εν λόγω μέτρα δεν μπορούν να οδηγήσουν σε χρήση κρατικών πόρων κατά την έννοια της διατάξεως αυτής.
- 2) Το άρθρο 49 ΣΛΕΕ δεν αντιτίθεται σε κανονιστική ρύθμιση η οποία εφαρμόζεται σε αστική περιοχή και προβλέπει ότι, για την άσκηση της δραστηριότητας παροχής υπηρεσιών ΜΟΟ στην περιοχή αυτή, απαιτείται ειδική άδεια, πέραν της απαιτούμενης εθνικής άδειας για την παροχή αστικών και υπεραστικών υπηρεσιών ΜΟΟ, εφόσον η ειδική αυτή άδεια στηρίζεται σε αντικειμενικά κριτήρια που δεν εισάγουν διακρίσεις, είναι εκ των προτέρων γνωστά, αποκλείουν κάθε αυθαιρεσία και δεν εξυπηρετούν τον ίδιο σκοπό με ελέγχους που έχουν ήδη διενεργηθεί στο πλαίσιο της διαδικασίας χορήγησης εθνικής άδειας, αλλά ανταποκρίνονται στις ιδιαίτερες ανάγκες της εν λόγω αστικής περιοχής.
- 3) Το άρθρο 49 ΣΛΕΕ αντιτίθεται σε κανονιστική ρύθμιση η οποία εφαρμόζεται σε αστική περιοχή και προβλέπει τον περιορισμό του αριθμού των αδειών παροχής υπηρεσιών ΜΟΟ στο ένα τριακοστό των αδειών παροχής υπηρεσιών ταξί που χορηγούνται για την εν λόγω περιοχή, εφόσον δεν αποδεικνύεται ότι το μέτρο αυτό είναι κατάλληλο να διασφαλίσει, κατά τρόπο συνεπή και συστηματικό, την επίτευξη των σκοπών της ορθής διαχείρισης των μεταφορών, της κυκλοφορίας και του δημόσιου χώρου της αστικής περιοχής, καθώς και του σκοπού της προστασίας του περιβάλλοντος, και ότι δεν υπερβαίνει το αναγκαίο για την επίτευξη των σκοπών αυτών μέτρο.

(¹) ΕΕ C 228 της 14.6.2021.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 8ης Ιουνίου 2023 [αίτηση του Naczelny Sąd Administracyjny (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ε. κατά Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu

(Υπόθεση C-322/22 (¹), Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu)

(Προδικαστική παραπομπή – Αρχή της καλόπιστης συνεργασίας – Αρχή της αποτελεσματικότητας – Φόρος που εισπράχθηκε από κράτος μέλος κατά παραβίαση του δικαιού της Ένωσης – Παραβίαση που διαπιστώθηκε με απόφαση του Δικαστηρίου – Αξίωση τόκων επί του αχρεωστήτως καταβληθέντος φόρου – Εθνική ρύθμιση η οποία περιορίζει την αξίωση τόκων προβλέποντας ότι τόκοι οφείλονται έως και την τριακοστή ημέρα από τη δημοσίευση της απόφασης του Δικαστηρίου στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης)

(2023/C 261/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Naczelny Sąd Administracyjny

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ε.

κατά

Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu

παρισταμένου του: Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców